

KATOLIK

Pastirsko pismo našega Biskupa

Korizmeno pastirsko pismo za god. 1934. našega preuzv. Biskupa bavi se veoma aktualnom krepošću koja bi morala resiti današnje vjernike, a to je „kršćanska jakost“, jakost duše koja je osnova vjerskog života. Kršćanin koji posjeduje tu krepost ne siraši se nikakve pogibelji, pa ni same smrti, u vršenju dužnosti prema Bogu i bližnjemu.

— A tko je jak?

„Kršćanski je jak ko u svakoj prigodi umije obuzdati svoje strasti: ko se opire svakoj napasti ili zavodjenju sa strane svijeta; ko prezire i nemari za ismijeh vanje ili ljudski obzir: ko otvoreno, bez straha, ispovijeda svoju katoličku vjeru i vriši uvijek savjesno njene zapovijedi: ko ne smakla niti klone u vjeri kad ga nesreća bije: ko se u sreći ne uzoholuje; ko ustrpljivo i predano volji Božje Promisli snosi brame života bilo ovo lako ili preteško: ko napokon zna podnijeti i gubitak materijalnih dobara i interesa radije nego da učini nešto protiv Božjeg zakona ili svoje vjere“.

Po tome se vidi da je kršćanska jakost potrebna svakome, jer svi smo podložni napastima koje nas priječe na putu dobra. Neprestana je u nama borba strasti, požuda i niskih pohota.

U čovjeku se skrivaju silne unutrašnje borbe koje mogu svladati jedino kršćanskom jakošću.

Nevolje koje danas tište čovječanstvo su teške. Dosta se je sjetiti onih milijuna neposlenih radnika i bijede u njihovim obiteljima. Mnogi izgubiše nadu i očajavaju; a jer nemaju vjere ni kršćanske jakosti samoubojstvom završavaju svoj život.

Morase istaknuti i bolna pojava: da kršćanska jakost slabi i kod ženskog svijeta. Divne i plemenite primjere jakosti dale su nam žene i djevice prvog doba kršćanstva. Tamo gdje Crkva nema jakog upliva na ženski odgoj žene su, bez duha, samoprijegora i jakosti. Uzgojene u školi filma i plesa, zadojene su kobnim nazorima o braku,

obitelji, poroda i o uzgoju djece. Takve žene malo ili ništa, drže do svoje vjere pa je se veoma lako odriču kad stupaju u brak. To je baš najveća nesreća jer: „ako Gospod ne sagradi kuću, uzalud se trude koji je grade“.

Kršćanska jakost nalaze ženi da u tišini domaćeg svetišta snosi plemeniti teret materинства, kojemu se moderne žene otimlju. One neće da se podvrgnu nerednostima rađanja i uzgajanja poroda. Neće da budu majke! Ipak je materinstvo ures svake žene! I kako je baš u vršenju materinskih dužnosti potrebna kršćanska jakost!

U našoj nervoznoj, mekuputoj i materijalističkoj dobi ponestaje *kršćanskih značajeva* a mi ih upravo danas, najviše trebamo!

Zato su društvu potrebne zdrave ideje i zdrava načela. Ko da žrtvuje svoj život, podnaša patnje, protivštine i zlostavljanja, ako nije uvjeren o svojim načelima? I da se katolici ne okreću prema vjetru bez otpora i volje, da ne budu robovi svijeta, kukavice koje ubija svaki obzir, potrebna je *kršćanska jakost*.

Svi veliki podhvati i velika djela imaju svoj početak i uspjeh u duševnoj jakosti. Naše doba traži jakih kršćana. U tom smislu nam govori sv. Pavao: „Bdijte, stojte u vjeri, djelujte mužavno, i obrabrite se“.

Naš preuzvišeni Pastir svoju poslanicu o kršćanskoj jakosti završava: „Okoristite se dakle s plodovima Kristove žrtve na Križu i iz nje crpite svu snagu. Kristova milost davaće vam uvijek jakosti da svladate napasti, da ne klonete u borbama sadašnjice i da pobijedite sve što vam stoji na putu vašeg vječnog spasenja“.

Siromašna Crkva, koja trepuje nužnog radikalnog popravka, prodala bi u tu svrhu četiri lijepa i sačuvana plašta (zeleni, ljubičasti, crveni i crni), i jedan crveni paramenat. Ako koja crkva bila voljna da nešto od toga kupi, neka se obrati: Preuzv. Biskupskom Ordinarijatu u Šibeniku.

Papin dan

Katolici Hrvati u proslavi papinog dana pokazali su se svuda da nijesu ispod drugih katol. naroda. Osobito je bila impozantna proslava u Zagrebu. U povorci do katedrale koracalo je uz križarskih glazba 350 akademičara Križara sa 12 zastava na čelo, zstim 500 mladih Križara sa svojim zastavicama onda Križarice sa svojim velikim i malim zastavicama. Velebna je bila i papina proslava u najvećoj zagrebačkoj dvorani koja je taj dan primila 12.000 osoba većinom muškarci. Naši ljudi, prof. Žanko je toj masi svijeta govorio o „Papinstvu najvećem faktoru kulture“ a dr. Protalipac, advokat, izvanredni govornik i predsjednik Velikog Križarskog Bratstva „Pravi put do obnove društva i naroda“.

Katolički crnci u Americi

Crnce treba spasavati s crncima! Katolički crnci u sjev. Americi imaju tri organizacije:

Vitezovi sv. Ivana broje 1410 članova, koji vode skrb za ouševne i tjelesne bolesnike. Duh ove organizacije je duh starih bolničarskih vitezova sv. Ivana.

Vitezovi sv. Petra Klavera sa 2500 članova bratsko su pripomoćno društvo za katoličke crnce.

Katolički Nar. Savez za poboljšanje rasnih odnošaja ima svrhu da organizira pojedince i razna druga društva za duhovni i tjelesni napredak katoličkih crnaca. Broji 100.000 članova. Društvo je osnovao g. 1917. dr W. Tuzner. Izdaje mjesečnik „*International Review*“, a održao je osam kongresa uz sudjelovanje episkopate i svećenstva, osobito onih župnika koji rade među crncima u Americi.

Ove godine otvorilo se za crnce novo polje rada u *Katoličkoj Akciji*. U New-Yorku grupa katoličkih crnaca svaki mjesec drži javno apologetsko predavanje za crnačku inteligenciju. Rade pod vodstvom isusovca o. La Farge. Slična predavanja se drže u Baltimori i Washingtonu.

spoločnje vani i u crkvi osobito je djelovalo na narod koji je ostao vjerran vjeri svojih otaca.

PRIMOŠTEN, 10 veljače 1934.

Odlazak župnika

„Na tužnom rastanku kličemo Bog živi“. To je bio natpis podignut na slavoluku ispod kojega je imao proći naš mili i nezaboravni župnik vič. don Srećko Pavić. Ovako pozdravljaju, i na zadnjem času, tužni Križari i Križarice svoga duhovnika. Osobita nam je čast da se ovom prigodom javno zahvalimo našem dobrom župniku i neumornom radniku u vinogradu gospodnjemu. Nemoguće je opisati njegov moralni i materijalni rad u našoj župi, ali samo da spomenem glavno. Podigao je novi župski dom, dao je umjetnički preslikati župsku crkvu, a u zadnje vrijeme proširiti i drugu; postavio je temelje katol. domu a njegov vjerski i prosvjetni društveni rad pokazao nam je jednu neiscrpivu energiju i ustrajnost. Uložio je sve sile, da se što bolje proslavi sveta godina u našem Primoštenu. Koliko je ljubio svoje drage Križare i Križarice dokazuje nam njegova neumorna žrtva za podignuće doma za koji je žrtvovao mnogo vremena, zdravlja i novaca. Radio je da se križarska organizacija raširi po svim zaseocima našega mjesta. Ni jedna ličnost nije bila tako lijepo opraćena iz Primoštena kao naš dobri don Srećko. On je to i zaslužilo! 7. II. bio je rastanak. Pri odlasku: zvana zvone,

mužari pucaju i glazba svira, kao da plače za svojim dobrim pastirom. Brod u kome su vozili Križari svog duhovnika bio je lijepo okićen i praćen od 20 brodova. Četiri Križara ga otpra-

tiše, kao počasna straža do njegovog rodnog mjesta Tijesnog. Zahvaljujemo mu, preko ovog našeg lista, na uloženom radu za obnovu našeg mjesta a Kristu!

IZ KATOLIČKOGA ŠIBENIKA

PAPIN DAN U ŠIBENIKU. Ni naš grad nije zaostao, u kolu brvatskih gradova, u proslavi papina dana. U jutro preuzv. Biskup je služio sv. Misu i održao prigodni govor članovima i članicama svih društva „Katoličke Akcije“, u katedrali sv. Jakova. Dirljivo je bilo vidjeti naše katol. muževe, gospođe i mladež obojeg spola kako u velikom broju prima sv. pričesti i moli se za Papu. U večer u „Katol. Domu“, Križari i Križarice priredile Svečanu Akademiju u počast XII obljetnice krunisanja Nj. Sv. Pape Pija XI. Akademija je potpuno zadovoljila. U programu je bilo pjevanje Rossini: Papina himna. Lipovec: „Na goro“ i Milojević: „Zvijezda“, koje je izveo dobro izvježbani „Cecilijanski zbor“ pod vodstvom svog maestra Sentinelle. Vič. I. Grgurev govorio je „o pacifizmu Pape“ i pokazao nam ogromni rad Papinstva na tom polju. Bio je od svih veoma pažljivo saslušan i prekidan spontanom pljeskom. Đak Mirković je deklamirao: „Himnu Piju XI“ od biskupa Šerića, na pozorici ukrićenoj cvijećem i papirskim bojama, u pozadini slikom sv. Oca. (Savreme

nom i potresnom dramom „Ubio sam čovjeka“, u kojoj su svi glumci savršeno dobro igrali, a osobito br. Ante Gazzari u ulozi Krpača, pokazali su nam visoko razvijene glumačke talente. Našim dragim Križarima (cama) čestitamo, jer su potpuno zadovoljili publiku prigodom ovog značajnog dana.

VJERNICI! Župe šibensko-varošskog dekanata odlučile su zajednički proslaviti ovu svetu godinu u Vrpoljcu — našem najmilijem svetištu *One* koja nam je porodila našega Otkupitelja. Kod čudotvorne prilike *Majke Božje* — Gospe Vrpoljačke dneva 11 ožujka ove godine okupiće se narod sa kopna i mora te zajedničkim srcem i dušom, mišlju i riječju ispovijediće vjeru svojih Otaca vjeru *Isusa Krista*, koju je hrvatski katolički narod od svoga postanka kroz vjekove ispovjedaao, vjeru u Krista Sina Božjega, koji je put, istina i život svega svijeta uvijek, pogotovo u današnja teška vremena. Konjevrate i Krapanj, Danilo i Mandalina, Jadrtovac i Dubrava, Grebaštica i Bilice, Crnica i Biranj, Vrpolje i Varoš poslaće toga svečanog dana staro i mlado, muško i žensko u Vr-

dvi sedmice tako strahovito, da se još danas riječ „vandalizam“ upotrebljava kad se hoće označiti divlje uništenje. U Africi sv. Augustin, prestrašen dolaskom Vandala pod zidine grada Hipona molio je smrt od Boga sužasom gledajući porušene gradove i sela, stanovnike rastjerane ili poubijane. Neki su izdahnuili mučeni, drugi posječeni mačem, treći pak odvedeni u ropstvo, gdje su morali služiti nemilosrdnim gospodarima. Oni pak, koji su pobjegli u šume ili pećine pred osvajačima, umirali bi od bijede i gladi. Tako u Engleskoj i u svim krajevima, gdje bi se ovi barbari pokazali, ostajala bi samo smrt i ruševine. S pravom su zato i nazvani „Bič Božji“, jer je strah i trepet vladao u krajevima, u kojima bi se pojavili. Krvoločstvo je njihovo bilo bez granica. Pili bi iz labanja ubijenih neprijatelja, tiranski su postupali sa svojim ženama, a muž je bio vlastan da ju proda ili ubije. Često su udovice morale da umiru na lomaču s mrtvim mužem. Poligamija je bila dozvoljena kao što i rastava braka. Djeca tek rođena, stavljala bi se pred noge očeve, koji bi odlučivao njihovom sudbinom. Ako bi okrenuo glavu, novorođenče bi se poločilo na obalu rijeke ili na koju stijenu, da ta umre. Rob

nije bio smatran za čovjeka, već za stvar, a njegova je sudbina bila užasna. Jedino načelo koje je vladalo, bila je *brutalna sila*.

Odgoj kod barbara je imao jedini cilj: Razvitak tjelesnih sila. Nastava i prosvjeta bile su nepoznate, ali je bio razvijen lov. Nijesu postojali nikakovi zakoni, niti moralna pravila, već hirovitost, samovolja i strast. Rad je bio njima nepoznat, jedina je briga bio rat, orgije i osobna osveta. Vruća krv, izvanredna jakost, nesvladana smionost, sklonost na borbu, bezgranična ljubav za slobodom, obožavanje jačega: To je barbari *Njihova vjera* nije poboljšavala ljude jer je posvećivala zla načela. Njihov bog Odino bio je prozvan „ocem pokolja“ i njemu na čast klali bi ljude. Njihov raj Valhala bio je rezerviran samo za ratnike. Sreća drugoga prekogrobnog života sastajala se u strahovitim bitkama: *u rasljevanju ljudi na komade*.

Pojam vlasti isto kao što i sudbene institucije su bile veoma primitivne pa je i zato privatna osveta je bila dozvoljena. Slabić je imao uvijek krivo. Provalom barbara, stera bi civilizacija bila propala, da Crkva nije uzdigla barbare iz njihovog meralnog poniženja.

† O. Andeo Definis

Šibenik - 20. ov. mj. u Samostanu sv. Frane, nakon duge i teške bolesti, okrijepljen Otajstvima sv. Vjere, u 64 godini života, blago i tiho usnu u Gospodu O. Andeo Definis, franjevac konventualac.

Dne 21. ov. mj. u samostanskoj crkvi, od rastuzene braće, preč. kap-tola, ostalog klera i časnih Sestara raznih zavoda u prisutnosti njegova subrata, preuzv. Biskupa Dr. J. Mileta, priređen mu je lijepi sprovod. Nakon svečanih zadužnica, u dugoj povorci naroda, otpraćeni su njegovi smrtni ostanci na vječno počivalište i sagra-njeni u samostanskoj grobnici sv. Ane.

Počivao u miru!

Naši dopisi

SOLINE (Dugi otok), 21. siječnja 1934.

Prošla sv. Godine!

Bila je trodnevnica od 17.—19. I. uvečer sa: put Križa, Krunica Gospi-na i Krunicom Srca Isusova. Svaki put je završila sa blagoslovom Presv. Olt. Sakramentu. Na 21. bilo je oko 200 pričesti. U 10 s. bila je svečana pjevana misa. Vič. Andro Oštrić je održao zgodnu propovjed, o Sv. Go-dini. Po podne je bila lijepa procesija sa Presvetim oko sela uz pjevanjem: Usta moja i Tebe Boga hvalimo. U crkvi je bila posvećena Presv. Srcu Isusovu i zaključni blagoslov. So-linjani su oduševljeni i sa duhov-

nom korišću proslavili sv. godinu. — Ovom je zgodom svečano primljeno 12 novih članica u Djevojučkom društvu, koje sad ima 40 članica.

SUTOMIŠĆICA, 29. siječnja 1934.

Svečano ustoličenje novog župnika

Dne 28. I. je ustoličen je za župnika domaći sin preč. don Ivan Blasčić.

Radi ustoličenja dovezao se parobrodom iz Šibenika preuzv. biskup dr Jerolim Mileta.

Svome biskupu priredilo je na obali svećenstvo, učiteljstvo sa skolskom djecom, glavarom sela, crkvinari i narodom svečani doček. Najprije ga je pozdravio pređašnji naš župnik vič. don Nikola Kavač, a onda mu je jedna djevojčica pod slavlukom izrekla dobrodošlicu i predala kitu cvijeća. Uz klicenje djece i naroda, uz slavljenje zvonova pošao je Preuzvišeni u župni dom.

Ovo je bilo u subotu. U nedjelju došli su ovamo vič. Kavač, Sorčić i Filipi i vič. oo. Šišul i Sorčić St. sa glazbom pitomaca čč. oo. trećoredaca iz Preka. U 10 sati prije podne uputili su se procesijonalno iz župnog stana a crkvu preuzv. biskup dr Mileta s preč. župnikom, svećenici i mnoštvo naroda iz mjesta i iz Poljane, Preka, Lukoran i Uljana uz sviranje trećoredske glazbe premda je padala kiša.

Pred glavnim vratima crkve predao je preuzv. biskup našem župniku ključ od crkve, i tako je zapačeo a onda se u crkvi nastavio svečani obred u-

stoličenja, pod kojim su našem župniku predani i znakovi konsultorske časti i službe. Crkva je bila dupkom pune pobožnih vjernika.

Preuzv. Biskup je zatim prigodnim govorom predstavio narodu svog novog župnika i prikazao dužnosti vjernika prema svom Pastiru. Preč. Blasčić je i on govorio kako traži od vjernika samo ljubav za trud što uloži za spasenje njihove duše.

Poslije svečane Mise, koju je odslužio novoustoličeni naš župnik uz asistenciju i pjevanje pjevačkog zbora trećoredskih pitomaca, uz glazbu je otpraćen naš župnik u svoj stan, gdje je primio brojne čestitke. Našem novom župniku želimo mnogo uspjeha u njegovom radu na duhovnom polju a osobito oko organizacije Kat. Akcije u župi.

IŽ VELI, 12. veljače 1934.

Kao po ostalim djelovima domovine, tako je i naša župa proslavila obljetnicu Papina dana. Sve što katolički misli i osjaća, spremalo osam dana prije da proslavi taj mili očinski god. Na sam dan proslave t. j. 11. II. t. g., koji je osvanuo slavljenjem zvona i lepršanjem zastava na domovima bila je odslužena sv. Misa. Preko sv. Mise je bilo prigodno slovo o značenju papinstva. Prije sv. Mise je bilo mnogo sv. pričesti. Iza sv. Mise, pak, je bio svečani blagoslov sa Presvetim. Preko blagoslova je đački zbor otpjevao troglasno „Tebe Boga hvalimo“ (od F. Lederera). — Ovo svečano ra-

CRKVA I BARBARI

Uvod: Hunski je kralj Atila radi pljačke i pokolja bio prozvan „bič Božji“. On se je ponosno hvalio, da više ne raste trava, gdje gazi kopito njegova konja. Kad je bio pred gradom Troyes u Galiji, dođe mu ususret u svečanom biskupskom ornatu biskup sv. Vak, koji ga je uspio nagovoriti da poštedi grad. Godine 452. pošto je uništio Akvileju, pustio se u Italiju sve do rijeke Minčio, gdje mu dođe u susret sv. Lav, papa, koji umiri njegov bijes i nagovori ga da se povuče. Na ovo se njegovi vojnici smijali i govorili: „Zvijerstva Atila su svladale dvije životinje: U Galiji jedan vuk, u Italiji jedan lav“. Ovaj događaj vrlo lijepo prikazuje rad Crkve da prepitomi barbare, koji su svojim provalama, grabežljivošću i okrutnošću svuda ostavljali ruševine i širili smrt. Mi često zaboravljamo na prošlost, a ipak je povijest učiteljica života. Bacimo zato danas pogled na dvije slike: Na barbare s jedne strane, a s druge strane na civilizatorno djelovanje Crkve među njima. Od toga ćemo sigurno imati koristi da bolje cijenimo i ljubimo svetu Crkvu i njezino djelovanje.

I. Silka Barbara. Predstavimo si za čas one dvije

provale, koje su kao poplave navalile na sve strane carstva za vrijeme seobe naroda. Svaki barbar, veli pisac povijesti Tacit, nastupa bojovno, pokrit kožom, kopljem u ruci, jašući na konju, s mladenačkim i zvjerskim žarom. Njihove su provale bile slične požaru, koji sve ništi. Palli su kuće, vinograde, masline, tuži se sveti Jeronim, pa su se i životinje njih plašile, a ptice su bježale iz tih krajeva gdje je vladala smrt i ruševine. U tisuće mjesta, kao što u Mainzu mačem su posjekli sve stanovnike, koji su se sklonili u crkvi. Tisuće gradova, kao što Worms, Strassburg, Reims, Amiens, Solin, bile su uništene od vatre, u kojoj je ginulo skoro cijelo građanstvo. Po uništenim gradovima Galije ležale su lješine po ulicama, okuživale zrak i donosile živima strašnu bolest — kugu, a psi su se branili tim lješinama. U Španiji su te provale prouzročile takav glad, da su se ljudi branili ljudskim mesom, a neke majke pojele su i djecu svoju. Alarih, koji je pustio pleme Vizigota, da tri dana pljačkaju Rim, kad se je pokazao pred gradskim zidinama i doznao, da su se svi građani oboruzali, reče: „Što bude gušća trava, to ću je lakše pokositi“.

Janserih sa svojim Vandalima, opljačkao je Rim za

poljac na pokorničko hodočašće Majci našeg Spasitelja. *Raspored proslave Svete Godine.* 1. U svim župama Viroškog dekanata na dane 8, 9 i 10 ožujka izjutra je ispovjedanje i pričest vjernika, a u večer tih dana pobožnost „PUT KRIŽA“ i blagoslov sa Presvetim Sakramentom. Na 11 ožujka, t. j. u nedjelju, u svim župama biće župska sv. Misa u 7 sati. Odmah nakon sv. Mise narod u procesiji sa župnikom upućiva se Gospi Vrpoljačkoj, gdje svaki ima prispjeti u 10 sati. 3. U Vrpolju u 10 sati biće zajednički „PUT KRIŽA“. 4. U 11 s. svečana sv. Misa pred crkvom i prigodna propovijed. 5. Iza sv. Mise svečana procesija sa Presvetim Sakramentom, blagoslov Posveta i „Tebe Boga Hvalimo“. 6. U 1 sat poslije podne povratak.

DVANAESTGODIŠNJICA POSVEĆENJA. U ponedjeljak 26. II. navršio se je 12 godina što je Preuzv. dr Mileta bio posvećen za Biskupa. Tom prigodom je bila pjevana sv. Misa u stolnoj bazilici kojoj je prisustvovao i sam Preuzvišeni. Našem Pastiru, koji iz dovišenog đakčkog Sjemeništa i „Katoličkog Doma“ u Šibeniku, sada gradi i ljetnikovac za sjemenište, želimo sa svećenstvom i vjernicima još dugi život za dobro crkve i našeg naroda.

MLADA MISA. U samostanskoj crkvi sv. Lovre, prošle nedjelje, prikazao je Bogu prvu svetu žrtvu franjevac O. Bernardin Bajić, rođeni brat samostanskog starešine O. Leonarda Bajića. Svečanost je bila intimna. Brat mladomisnika O. Leonarda dopratio ga je kao manuduretov. Profesor teologije dr fra Božo Nuco, biranim je riječima govorio o temi *Što je i tko je svećenik*. Ovu svečanost upotpunilo je skladno pjevanje mješovitog zbora „Gospe od milosti“. Mladomisnik, a i njegov brat O. Leonardo, htjeli su da ova svečanost prođe nezapaženo. Ipak je mladomisnik primio mnogo čestitaka. Bio na duku Crkve i reda sv. Franje!

TROGODIŠNJICA SMRTI MONS. TABULOV TRUTE. Prigodom treće obljetnice smrti pok. Mons. Tabulov Trute, prepozita i ravnatelja Biskup. Sjemeništa, bila je u srijedu 28. pr. mj. svečana mrtvačka misa u crkvi sv. Martina.

KATOLIČKO PUČKO SVEUČILIŠTE U ŠIBENIKU. Okružje „Hrvat. Katol. Nar. Saveza“ osnovalo je Katol. pučko sveučilište. U nedjelju 25. pr. mj. mnogopošt. O. Bajić Leonard, franjevac održao je prvo predavanje u velikoj dvorani „Kat. Doma“. Prikazao je psihološki časove „Agonije i uspjeha Kristova“. Govorio je tako da je zadovoljio očene i neke. Roditelje koji dolazu na ova lijepa predavanja, molimo da sobom ne vodu malu djecu, jer to stvara nered; zato preporučujemo i paziteljima da djecu ne puštaju u dvoranu za vrijeme predavanja.

NOVA DVORANA. Na 28 siječnja, kraj samostana sv. Lovre, u prostorijskim povrh sakristije, uređena je čedna i lijepa dvorana, koja je toga dana blagoslovljena i otvorena u svoje svrhe. Osjećala se velika nužda te dvorane, jer trećoredci, Dj. društvo Srca Isusova, crkveni pjevački zbor „Gospe od milosti“ nijesu se imali nigdje sakupljati na izvan crkvene sastanke. Želimo, da dvorana bude novom pobudom oko procvata vjerskog života u okolici samostana sv. Lovre.

RESTAURACIJA CRKVE SV. LOVRE. Lijepa crkva sv. Lovre iznutra nije ništa dekorisana. Stoga Oci Franjevci nakanili su posvema iznutra crkvu dekorisati, i to pravim umjetničkim slikama, te će u tu svrhu ovih dana pokrenuti jednu akciju među građanstvom oko skupljanja milodara u formi mjesečnih doprinosa.

Javne zahvale

Zbog mog narušenog zdravlja morao sam ostaviti župu Primošten. Prigodom mog rastanka, iskazaše mi bez razlike svi župljani najljepše izraze štovanja i ljubavi. Čutim se stoga ponukanim da javno zahvalim svim mojim nezaboravnim župljanima. Napose zahvaljujem crkvinarima žup. crkve, veleuč. g. Dr A. Travirski i cijeloj njegovoj obitelji, seoskom glavaru i ostalim seoskim častima, te seoskoj glazbi. Hvala mojim dragim stanařima, koji onog lijepog sunčanog dana ostaviše svoja polja i dođoše izdaleka da mi stisnu desnicu i reku zbogom. Osobita hvala neka je i mojim nezaboravnim križarima i križaricama, koji mi iskazaše na mnogo načina štovanje i ljubav. Onaj dirljivi

ispraćaj i težak rastanak drboko me se je u srce usadio i stoga još jednom svim mojim dragim Primoštencima od srca hvala, a od Boga plata.
Don Srećko Pavić.

Franjevci Konventualci Samostana sv. Frane, prigodom smrti

O. Andela Definis

zahvaljuju svima, koji su, bilo na kojoj način izrazili svoju sućut. Svima neka je od nas dužna zahvala a od Boga vječna plata.

Šibenik, 22. II. 1934.

St. rešinstvo.

ZUBAR!

Čast mi izvjestiti cij. građanstvo grada Šibenika i okoline da sam svoju višegodišnju ZUBARSKU DENTISTIČKU praksu preselio iz Đeno vića u Šibenik, te se cij. građanstvu osobito preporučujem.

Štovanjem
ZVONIMIR FILIPI
„dentista“

(Dobrić 89, kuća braće Žala)

Od 15. XI. prodajemo uz nevjerojatno snižene cijene. Dođite i uvjerite se.

ŠIBENIK
Kralja Tomislava

SPLIT
Marulićeva 7.

VLAHOV OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR

KUĆA
UTEM.
GOD.
1861

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvađa

Jedino

R. VLAHOV

ŠIBENIK